

Prvé čítanie: Prís 31, 10-13. 19-20, 30-31
Žalm: Ž 128, 1-5

Druhé čítanie: 1 Sol 5, 1-6
Sv. Evanjelium: Mt 25, 14-30

MariannuM

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti Vranov nad Topľou - Čemerné

Ročník III./2011

Číslo 51

Deň študentstva a Deň boja za slobodu a demokraciu

Íde o ten istý deň – 17. november. Najprv to bol Deň študentstva na pamiatku udalostí z roku 1939, kedy v tento deň bolo v Prahe po protinacistickej demonštrácii popravených deväť študentov a tisíce ďalších bolo poslaných do koncentračného tábora Sachsenhausen. Dnes je to zároveň aj Deň boja za slobodu a demokraciu na pamiatku tzv. Nežnej revolúcie z roku 1989, kedy v tento deň boli protesty proti komunistickej diktatúre. Prvýkrát som si tak uvedomil, že v boji proti nacizmu ako aj komunizmu mali prsty študenti a tieto protesty sa stali presne v rozmedzí 50-tich rokov. Máme pred sebou celú jednu novú generáciu mladých ľudí, ktorí už majú prakticky 22 rokov a ktorí vôbec nezažili bývalý komunistický režim. A máme aj starších, ktorí majú 30 rokov a ktorí boli malými deťmi, keď padol komunizmus. Dnešní mladí nevedia, čo znamená KSS, KSČ, Aurora, Lenin a pod. Možno snád' z dejepisu. Určite však nepoznajú, čo je to čakať v radoch na mandarínky a banány, ktoré sa dávali na prídel, aby sa každému ušlo. Nevedia, čo je to

ísť za vedúcou predajne, aby mi spod pultu dala kakao. A už vôbec si nevedia predstaviť, žeby mali na výber v televízii 2-3 programy, počítačovú hru naťahovali z magnetofónovej pásky a pod. Čo nám starším ale aj mladším môžu títo dnešní mladí ako aj dávni mladí z revolúcií ponúknuť? Myslím, že túžbu po ideáloch a vieru v ich realizáciu. Jednoducho, že sa dá lepšie žiť, lepšie správať jeden k druhému, spravodlivejšie a slobodnejšie. O tom boli tie revolúcie. A práve toto si treba uchovať. Pretože my starší už povieme, že oni ešte tomu nerozumejú ako to v živote chodí a tým pádom sa toto nedá a hotovo. A deti ešte vôbec ničomu nerozumejú, takže ich pohľad sa neberie do úvahy. A mnohí mladí, keď rastú a naberajú stále viac skúseností s nami staršími, tomu aj uveria a rezignujú. A to je veľmi zle. Tak ako za správanie mladých a detí môžeme veľa my dospelí, pretože my vytvárame programy a články v médiách a my ich vychovávame, tak môžeme veľa aj za to, že mladí vďaka skúsenostiam s nami stratia ideály a rezignujú na zmeny k lepšiemu. Preto si pripomeňme tento deň a nech sú nám mladí v tomto smere veľkou inšpiráciou. Veď predsa – aj Boh nás učí kráčať za ideálmi, za dobrom a nikdy sa nevzdávať.

(Marek Kunder)

„Láska sa mi zdá ako šíp vrhnutý vôľou. Ak je vôľa odpútaná od každej pozemskej veci, aby sa zaoberala jedine Bohom, a vrhne šíp s celou silou, akej je schopná, šíp zasiahne jeho Majestáta, zapichne sa v Bohu, ktorý je láska, a vráti sa späť s nesmiernym ziskom.“

(Sv. Terézia Avilská)

ZAPIKAN

Je nedeľa 30.10.2011 a ja dostávam pozvanie od Janka Hrubovského na cyklotúru za obec Davidov na miesto, ktoré sa volá Zapikan. Slnko svieti nádherne, až priam ako magnet priťahuje, aby som si sadol na bicykel a išiel s nimi. Musím odmietnuť. Sľúbil som svokre, že jej túto nedeľu budem robiť šoféra. A tak moje kroky po omši vedú k autu, za volant a idem plniť svoje sľuby. Utorok ráno sa pred svätou omšou stretám s otcom Marekom a pýtam sa ho na nedeľnú cyklotúru. Všetko opisuje iba v ružových farbách a zdôrazňuje, že Paľo Fincický si robil aj fotodokumentáciu na mobil. Nedá mi to pokoja. Slnko ešte stále krásne svieti. Navrhujem manželke, aby sme sa prešli. Do Davidova autom a potom peši. Dostávam zamietavé stanovisko z dôvodu ohlásenej návštevy. Ja som neodolal. Obliekam si cyklistické nohavice, tričko, prilbu, reflexnú vestu a rukavice. Zapinam na bicykli blikacie svetlá vpredu aj vzadu a vyrážam. Cesta do Davidova je naozaj super. Slniečko nádherne svieti, fúka iba jemný vánok. Nie je ani zima ani horúco. Ideálny čas na cyklotúru. Miestami som zazrel začudované pohľady, ale mne to nevadí. Šľapem ďalej. Čemerné, Lomnica, Kamenná Poruba. Prvý lepší kopec a čulý ruch na cintoríne ma čaká hneď za Kamennou Porubou. Ešte chvíľu hore kopcom a potom už iba dole do Davidova. Ak niekedy pôjdete po tejto ceste, odporúčam vám zastaviť na jej vrchole. Urobiť tak môžete bez problémov. Aj keď je cesta užšia, nie je žiadny problém. Je tam veľmi (na dnešnú dobu nezvyčajne) riedka premávka. Z času na čas prejde nejaké auto. O víkendoch skoro žiadne. Z tohto miesta, ak je dobrá viditeľnosť, máte skoro celý kraj ako na dlani. Vidíte Bukózu, komíny z

Chemka Strážske a skoro všetky dediny v tomto údolí okolo rieky Ondava. Naozaj nádherný pohľad.

Vrátim sa ale naspäť k cyklotúre. Dole kopcom vchádzam do obce Davidov. Obec začína ako keby nanovo dýchať. V rámci projektu „Voda a odkanalizovanie miest a obcí pri rieke Topľa“ majú nový obecný vodovod. Zrekonštruovali základnú školu, ktorú spojili s materskou školou. V priestoroch, ktoré doteraz využívala materská škola sa má zriadiť vývarovňa pre starších a imobilných občanov. Obec má dva kostoly. Pri rímskokatolíckom kostole je novo vystavané malé námestie s monumentom uprostred, na ktorom je erb obce. Oproti gréckokatolíckemu chrámu je takisto zrekonštruované druhé námestie aj s ruským tankom, ktorý pripomína boje, ale hlavne utrpenie ľudí počas 2. svetovej vojny. V strede obce je postavený na asfaltovej ploche tenisový kurt aj so zastrešeným pódium na hornej strane, ktorý využívajú miestny občania na rôzne športové ale aj kultúrne podujatia obce. Ak všetko dobre dopadne v blízkej budúcnosti čaká obec rekonštrukcia budovy kultúrneho domu, kde sídli aj obecný úrad. Cez obec preteká potok Ofšava. Spomínam si, keď som bol malý chlapec, počas letných prázdnin ma bral otec so sebou do Davidova. Vtedy tam stavali novú základnú školu. Pamätám si ako chodili miestni chlapi bosí a iba v trenírkach po potoku. Jeden mal v ruke palicu, druhý vrece a tretí opálku (pre tých, ktorí nevedia čo to je, nech sa opýtajú starších. Ja len v krátkosti poviem, že to bola buď z vrbového prútia alebo z polgulatiny/hrubší vrbový alebo lieskový prút pozdĺžne rozrezaný/ upletená do oválneho tvaru a používala sa v domácnosti na špinavšie práce).

(Peter Tóth, dokončenie nabadúce)

SEMINÁR PÔSTU, MODLITBY A TICHA V MEDUGORJI

Teraz na tému – Obrátenie: Obrátenie je odvrátenie sa od hriechu a obrátenie sa k Bohu. Je to začiatok niečoho nového. Najmocnejší príklad obrátenia v Biblii je návrat mánotratného syna alebo aj ináč nazvané podobenstvo o milosrdnom otcovi. „Daj mi, čo mi patrí“ = otec, chcem, aby si bol mŕtvy (lebo majetok sa delí vtedy, keď je otec pred koncom života). „Odišiel do ďalekej zeme“ = v Biblii to znamená byť ďaleko od Boha. Obrátenie nastalo, keď on sa rozhodol vrátiť, to zn. neostal ležať. Diabla taktika je stále rovnaká a stále sa mu to darí: ako dvere na predajni – z jednej strany je „tlač“, z druhej strany je „ťahaj“ = keď ideme k hriechu, tak diabol ťa „tlačí“ k hriechu. A keď zhrešíme a nás hryzie svedomie, tak potom diabol ide „ťahat“ ťa, aby si nešiel na sv. spoveď. Ale mladší syn bol odvážny, lebo sa rozhodol vrátiť k otcovi. Otec každý deň vychádzal pred dom a čakal syna. „Dajte mu prsteň, obuv, šaty, najlepšie teľa“ - čiže všetko znaky najväčšieho bohatstva Dnes by otec povedal: ...dajte mu najnovší mercedes, 100.000 Eur, najlepší mobil... Zlaté pravidlo v duchovnosti: **ZÁKAZ SA VRACAŤ SPÄŤ!** Preto nie je dôležité, čo bolo v tvojom živote pred 10 rokmi, ale dôležité je, čo je teraz. Boh obrátil túto stranu môjho života, ale musím aj ja. Máme tu ešte staršieho syna. Ten hovorí: „tvoj syn sa vrátil“ - nepovedal, že „môj brat sa vrátil“. Tým starším synom sme my, ktorí sme na tomto seminári, tí, ktorí sú každý deň v dome nášho Otca, v kostole, a pod. My sme v tom nebezpečenstve odsúdiť

druhých ako napr. to bolo po komunizme. Starší syn bol stále v dome svojho otca a teraz začal odsudzovať. Kto najhoršie obstál v tomto príbehu? Otec? Mladší syn? Starší syn? Najhoršie dopadlo teľa, ktoré bolo zabité. Každé obrátenie má 2 kroky: 1. krok – obtio fundamentalis = zásadné rozhodnutie pre Boha – každý z nás si musí kľaknúť pred Ježiša a skončiť so starým spôsobom života. Nie je to ľahké, ale toto musíme urobiť. 2. krok – zhodnotiť každý večer celý deň ...to, čo som urobil zle a rozhodnúť sa viac, že už nebudem hrešiť. A s týmito dvoma krokmi my kráčame týmto životom. Boh pozýva aj teba. Modlitba č. 1 (ak chcete niekoho obrátiť): Nič mu nehovorte, len sa pozerajte očami krásne na neho. Táto modlitba má 4 kroky: 1. prijať osobu taká aká je, 2. všetko jej odpustiť, 3. znovu si zamilovať túto osobu, 4. pomodliť sa za túto osobu. Tá osoba pochopí, že sa medzi vami rozpadol „čínsky múr“. Niektorí si okolo seba vybudovali čínsky múr, ale bez dverí. A často hovoria: „mňa nikto nemá rád, nikto sa so mnou nerozpráva...“ Prijateľ, odpustiť, zamilovať si ju a pomodliť sa. A potom je čínsky múr zbúraný! Modlitba č. 2: 1. vstúpiť do Božej prítomnosti – viem, že ma Boh miluje, 2. vyznať všetky hriechy a zrieknuť sa ich, 4. odpustiť všetko, 5. prijať svoj kríž - prijať s láskou a spojiť s Ježišovým krížom, 6. vzývať Ducha Svätého – príd' Duchu Svätý... pomôž... uzdrav... oslobod'..., 7. ďakovať Bohu za všetko (2 miliardy ľudí len prosí... a nikto neďakuje...). Prestaňme sa pozeráť na to, čo nemáme a začnime sa pozeráť na to, čo máme. A v tomto nájdeme dôvod radosti. Obrátenie je nový začiatok. Panna Mária nás v mnohých posolstvách pozýva k tomu, aby sme sa modlili za svoje obrátenie. (Marek Kunder)

ŽIVOTY SVÄTÝCH

Sv. Augustína Lívia Pietrantoní, rehoľníčka

13. november

Ľívia Pietrantoniová sa narodila 27. marca 1864 v malej dedinke Pozzaglia Sabina, v Taliansku. Bola v poradí druhou z jedenástich detí. Jej rodičia František a Katarína boli roľníkmi, mali vo vlastníctve malý pozemok a okrem toho obrábali aj ďalšie prenajaté pozemky. Lívii od malička vštepovali kresťanské zásady, česťnosť a pracovitosť. Všetky svoje deti viedli k vzájomnej úcte a добрôte. Keď mala Lívia štyri roky, prijala sviatosť birmovania. V trinástich prijala prvé sv. prijímanie. Mimoriadne to na ňu zapôsobilo. Ešte viac sa odvtedy snažila modliť, byť dobrého srdca a prinášať obety. Matke pomáhala so svojimi mladšími súrodencami. Pracovala na poli, starala sa o domáce zvieratá, ktoré mali doma. Kvôli tomuto všetkému takmer vôbec nepoznala detské hry a aj školu navštevovala nepravidelne. Napriek tomu vynikala v múdrosti a nezaostávala za ostatnými. Po čase sa z Lívie stala atraktívna mladá žena a veľa mládencov po nej pokukovalo. Neušlo to ani jej matke, ktorá by bola veľmi rada, keby sa dobre vydala. No bolo jej čudné, že Lívia sa k činu nemala. Nakoniec Lívia vyjaviła, že ona sa chce zasvätiť len Ježišovi. Niektorí v rodine ju začali podozrievať, že sa jej nechce pracovať. No ona povedala: „Chcela by som vstúpiť do kláštora, kde sa pracuje vo dne v noci.“ Všetci vedeli, že tieto slová sú pravdivé. Lívia sa prvýkrát vydala do

Ríma spolu so svojím strýkom Matteom. Chcela vstúpiť do kláštora Sestier lásky sv. Jany-Antidy Thouret. No neprijali ju. Bolo to pre ňu trpké sklamanie. No o niekoľko mesiacov neskôr jej sama generálna predstavená poslala odkaz, že ju očakávajú. Lívia pochopila, že sa môže navždy rozlúčiť s rodným krajom. S pohnutím sa rozlúčila s rodičmi, súrodencami, s ostatnými známymi i so všetkými obľúbenými miestami, kam rada chodievala. Do Ríma prišla 23. marca 1886. Mala 22 rokov. Pár mesiacov v postuláte a noviciáte v kláštore na Via S. Maria in Cosmedin potvrdilo, že chce byť služobníčkou chudobných podľa tradície od sv. Vincenta de Paul a sv. Jany - Antidy. Keď prijala rehoľné rúcho, dostala meno sestra Augustína. Keďže nepoznala žiadnu sväticu tohto mena, prenikla ju myšlienka, že sama sa musí stať svätou. Predstavení ju poslali do Nemocnice Ducha Svätého. Sestra Augustína hneď prijala toto miesto za svoje a hrdinsky znášala ťažkú službu lásky voči chorým. Atmosféra v nemocnici však bola nepriateľská voči náboženstvu. Kapucínov, ktorí boli duchovnými správcami nemocnice, vyhnali. Zakázané boli všetky náboženské symboly, vrátane kríža. Najradšej by vyhodili aj rehoľné sestry, no nechceli stratiť popularitu, tak ich tam doslova trpeli. Sestry mali však zakázané hovoriť o Bohu s pacientmi. Sestra Augustína však nepotrebovala ústa na to, aby hovorila o Bohu. Nikto jej nemohol zakázať žiť jej čnostný obetavý život. Starala sa o deti, o chorých na tuberkulózu, ktorá bola vtedy ťažko liečiteľná. Mnohí umierali. Sama sa nakazila, no zázračne bola uzdravená. Celkom sa odovzdala chorým.

Slúžila aj tým posledným, aj arogantným a drzým. Jeden z nich sa menoval Jozef Romanelli. Bol najhorší zo všetkých. Vulgárny, neslušný a drzý. Augustína ho neustále zverovala pod ochranu Panny Márie a služby, ktoré mu preukazovala, obetovala za neho samého. Aj za ostatných sa často modlievala a zverovala ich pod Máriinu ochranu. Keď bol Romanelli už neznesiteľný pre personál, sám riaditeľ ho z nemocnice vypovedal preč. Romanelli sa rozzúrila a obeťou sa stala práve sestra Augustína. Vyhrážal sa jej, že ju zabije vlastnými

rukami a dával jej ešte mesiac života. Nežartoval. Svoju hrozbu splnil. Augustína bola pripravená priniesť svoj život ako obeť Pánu Bohu. Romanelli za ňou raz nečakane prišiel, takže nestihla ujsť. Chytil ju a prebodol nožom. Stalo sa to 13. novembra 1894. Sestra Augustína zomrela vo veku 30 rokov s menom Božej Matky a so slovami odpustenia na perách. Za svätú ju vyhlásil pápež Ján Pavol II. 18. apríla 1999 na Námestí sv. Petra v Ríme.

(Anna Sabolová ml.)

Zdroj: www.knazi.sk

Hodinky

Bolo to po 1. svetovej vojne. Corrie Ten Boom pomáhala otcovi v ich rodinnom podnikaní. Obchody išli čím ďalej, tým horšie. Započúvajte sa do jej rozprávania:

Bankrot? Tak to teda nie!?! Celú noc mala pred očami ten obrovský účet, ktorý bolo treba do konca týždňa zaplatiť. Hneď na druhý deň vošiel do obchodu istý pán, ktorého som nikdy predtým nevidela. Začula som až k svojmu pracovnému stolu, ako povedal otcovi: „Potrebujem nejaké dobré hodinky.“

„Toto sú hodinky vynikajúcej značky,“ povedal otec a ukázal mu to najlepšie, čo v obchode mal. Videla som, ako muž vytiahol z peňaženky peniaze. Úžasné! Bola som si istá, že nás to vytriahne z biedy. Ešte pred odchodom sa nám zákazník zdôveril: „Odkiaľiva som si kupoval hodinky u Van Houtena. Ale tie, čo som si naposledy u neho kúpil, nejdú dobre.“

„Môžete mi tie hodinky ukázať?“ spýtal sa otec.

Vzal ich do rúk, otvoril a prezrel ich cez lupu. Niečo opravil.

„Vaše hodinky sú bezchybné,“ povedal. „Len som som uvoľnil jedno malé koliesko. Van Houten je vynikajúci hodinár. Môžete mu dôverovať. Vráťte mi tie hodinky, čo ste si tu kúpili.“

Zákazník neveril vlastným ušiam. Napriek tomu hodinky vrátil a otec mu dal naspäť jeho peniaze. Po tom všetkom odišiel...

Tak to sa mi naozaj nepáčilo.

„Otec, ako si to mohol urobiť?“

„Počuj, Corrie,“ odvetil, „myslím si, že by nebolo čestné robiť obchody na úkor kolegu. Viem, že teraz myslíš na dlh, ktorý musíme tento týždeň splatiť, ale netráp sa a dôveruj Bohu.“

O niekoľko dní nato vošiel do obchodu istý zákazník.

„Pán Ten Boom, chcel by som mať exkluzívne hodinky. Také, akých už nikde na svete niet. Bolo by to možné? Som ochotný zaplatiť, koľko bude treba.“

„Poznám jedinečné hodinky,“ odpovedal otec.

„Rakúsky cisár si u nás dal urobiť hodinky len pre seba. Sú z čistého zlata a sú to prvé hodinky na svete, ktoré vedia zahrať melódiu. Cisár sa však medzičasom zriekol trónu a už si nemôže dovoliť zaplatiť takú vysokú sumu.“

Kým hovoril, otvoril skrinku a ukázal zákazníkovi hodinky. Ten si ich prezrel zblízka a nadšene vyhlásil, že ich kúpi. Na pult položil zväzok bankoviek a spokojný odišiel. Len čo vyšiel von, zvyškla som od radosti.

„Boh nám pomohol! Nemôžem tomu uveriť! Aká som len bola hlúpa, keď som mu nedôverovala!“ (Anna Sabolová, ml.)

Edícia Viera do vrecka v novembri hľadá cestu pre rozvedených katolíkov

Bratislava, 10. novembra (TK KBS) - Vydavateľstvo Don Bosco v rámci populárnej edície Viera do vrecka otvára aj témy, o ktorých sa v Cirkvi hovorí málo. Jednou z nich je aj otázka prístupu k rozvedeným katolíkom, ktorí sa neraz nachádzajú vo veľmi bolestnej situácii a postoj Cirkvi vnímajú ako prísny a nespravodlivý.

Jezuita Ladislav Csontos, SJ sa aktívne venuje pastorácii rozvedených katolíkov a výskumu tejto problematiky. Na základe niekoľkoročných skúseností pripravil pútavý a inšpiratívny text, ktorý nie je určený výlučne rozvedeným, ale môže obohatiť všetkých veriacich.

V jednotlivých častiach publikácie sa autor zaoberá významom sviatostného manželstva, neregulárnymi situáciami, do ktorých sa môžu veriaci katolíci dostať, vysvetľuje spôsob skúmania platnosti manželstva na cirkevnom súde a ponúka rozvedeným úprimné hľadanie cesty k spásu. Knižka obsahuje aj meditáciu a modlitbu za rozvedených.

Viac informácií o publikácii ako aj o edícii je možné nájsť na internetovej stránke www.donbosco.sk.

Zdroj: TK KBS, om; ml

Švajčiarska cirkev sa pripravuje na budúcnosť bez kňazov

Bern, 9. novembra (RV CZ) - Švajčiarska cirkev sa pripravuje na budúcnosť bez kňazov. Už dnes bohoslužby slúžia spravidla kňazi na dôchodku. Hoci je tendencia zrejmalá, švajčiarski biskupi zadali sociológom pripraviť podrobnú správu na tému stavu duchovenstva a prognóz do roku 2029. Dokončená bude na konci mesiaca a má sa stať podkladom pre debaty o budúcnosti miestnej cirkvi.

Priemerný vek kňaza vo Švajčiarsku je 65 rokov. Stav jednotlivých diecéz je porovnateľný. Pomerne dobre je na tom jedine diecéza Lugano, kde je vekový priemer 61 rokov a 44 percent kňazov ešte nedovŕšilo 55 rokov. Arnd Bünker a Roger Husistein, sociológovia, ktorí robia prieskum, ale naznačili, že situácia v Katolíckej cirkvi nie je výnimočná. Zdieľa iba osud protestantov, ktorí sa už dávno stretávajú s nedostatkom pastorov.

Zdroj: TK KBS, RV CZ job; ml

Farské oznamy

V ČASE OD 14.11.2011 DO 20.11.2011

Upratovanie kostola - Pán Boh zaplať všetkým rodinám, ktoré boli v tomto týždni upratovať kostol. Na budúci týždeň prosíme **rod. Kosturovu, rod. Potančokovu - Ružová ul., rod. Gazdovu – Herlianska ul.** Upratuje sa v sobotu ráno po sv. omši o **9⁰⁰**.

Vedenie modlitieb pred sv. omšami - v týždni od **20.11. – 26.11.** vedie modlitby horliteľka **p. Mária Gazdová.**

Nácvik detského speváckeho zboru - na prvý nácvik detského zboru prišlo krásne 10 detí. Chcem pozvať aj ďalšie, pretože teraz si budeme prechádzať pesničky a sumarizovať, ktoré vieme a ktoré nie.

Muzikál Quo vadis - na muzikál Quo vadis je prihlásených už 20 ľudí, čo je úplne super tak rýchlo. Chcem poprosiť ostatných záujemcov, aby sa prihlásili čo najskôr, lebo už o týždeň by sme to chceli ponúknuť inde, ak by nebol u nás plný záujem.

Stretnutie rodičov prvoprijímajúcich detí - pozývam všetkým rodičov detí, ktoré chcú pristúpiť k 1. sv. prijímaniu v našej farnosti na budúci rok, na stretnutie, ktoré bude na budúcu nedeľu Krista Kráľa o **15³⁰** tu v kostole. Stretnutie sa bude týkať ohľadom termínu a iných vecí súvisiacich s prípravou tejto slávnosti.

Brigády pri novom kostole - Pán Boh zaplať všetkým brigádnikom, ktorí boli pomôcť v tomto týždni. Na budúci týždeň prosíme **Gorkého, Tolstého, Čemerniansku a Svätoplukovu ul.,** ktoré má na starosti **p. Ján Sabol,** a o týždeň neskôr **Tehelnú a Cintorínsku ul.,** ktoré má na starosti **p. Eduard Hrubovský.**

Rozpis lektorov:

Nasledujúca nedeľa

08:00 – rod. Onderkova;

10:00 – rod. Dudaščíkova;

18:30 – rod. Tóthova.

Kontakty

V prípade akejkoľvek potreby alebo nutnosti zaopatrenia je možné volať na nasledovné telefónne čísla:

Marek Kunder, farár - **0915/947 309;**

Anton Tatarko, kaplán - **0905/514 699;**

Pevná linka na faru - **057/4426 286.**

LITURGICKÝ PROGRAM OD 14.11.2011 DO 20.11.2011

PONDELOK	14.11.2011	Nácvik det. spev. zboru: 16 ¹⁵ Sv. omša: 18 ⁰⁰ (K+T) Poklona Sv. Oltárnej: 18 ⁴⁰ - 20 ⁰⁰
UTOROK	15.11.2011	Sv. omša: 6 ³⁰ (T+K)
STREDA	16.11.2011	Sv. omša: 6 ³⁰ (T) Sv. omša: 18 ⁰⁰ (K) <i>detská</i>
ŠTVRTOK	17.11.2011	Poklona Sv. Oltárnej: 17 ⁰⁰ Sv. omša: 18 ⁰⁰ (T+K) <i>Sv. Alžbety Uhorskej, rehoľníčky (spomienka)</i>
PIATOK	18.11.2011	Sv. omša: 6 ³⁰ (T) Sv. omša: 18 ⁰⁰ (K) <i>mládežnícka</i>
SOBOTA	19.11.2011	Sv. omša: 8 ⁰⁰ (K) Sv. omša: 18 ⁰⁰ (T)
NEDEĽA	20.11.2011	Sv. omša: 8 ⁰⁰ (T) Sv. omša: 10 ⁰⁰ (K) Pobožnosť posv. ruženca: 14 ³⁰ Sv. omša: 18 ³⁰ (K)
SLÁVNOSŤ KRISTA KRÁEA		
*** TRETIA NEDEĽA V MESIACI ***		

BLAHOŽELÁME/SPOMÍNAME

Milí čitatelia časopisu MariannuM. V snahe priblížiť Vám časopis v čo najväčšej miere, prinášame rubriku – Blahoželanie/Spomíname, kde môžete uverejniť blahoželania svojim blízkym, prípadne zaspomínať si na Vašich zosnulých príbuzných, priateľov, známych. Všetko toto spolu s fotografiou alebo aj bez môžete poselať na adresu mariannum@gmail.com.

VYDÁVA

Združenie veriacich PRO NOBIS Čemerné

Tehelná 266, 093 03 Vranov nad Topľou; tel.č. 057/4426 286; 0915/947 309;

Redakciu vedie: M. Kunder; Jazyková úprava: M. Majzliková; Grafická úprava: R. Majzlík

Vaše pripomienky, príspevky a návrhy čakáme na mariannum@gmail.com vždy vo štvrtok do 12:00

Redakcia si v prípade potreby vyhradzuje právo upravovať uverejňované príspevky.